

[Christmas Møller.]

ministeren [Stauning]: Ja, her). Nu siger Statsministeren: her. Ja, men det maa jeg vel have Lov at sige var en uklog Bemærkning, for Statsministeren ved vel nok, at Generaldirektør Ørne ogsaa har sat Danmark paa Anklagebænken. Derfor siger jeg, at man skal have dels denne Drøftelse for at skabe Klarhed og dels, i Lighed med hvad der skete under Krigen, en Undersøgelse, af, hvor meget vi kan skabe i Fællesskab i denne Tid og i en Krigs Tid, og jeg synes, at den højtærede Statsminister og Regeringen, naar man tænker paa, i hvilken daarlig Stilling de har bragt dette Land, meget hellere skulde se paa denne Opfordring som en fremstrakt Haand i Retning af at gøre godt, hvad Statsministeren har forbrudt.

Hvad Forsvarsspørgsmaalet angaar, kan der ikke være nogen som helst Tvivl om, at dette Spørgsmaal ikke fra vor Side er rejst paa den Maade, at vi har sagt, at nu kunde vi begive os ind i en stor Alliance paa den ene eller anden Maade. Den højtærede Statsminister citerede Per Albin Hansson fra 1929. Ogsaa dette viser, hvor fuldkommen afsløret Statsministeren i Virkeligheden staar. En Udtalelse fra 1929, naar man tænker paa, at vi nu er i 1937! Hvordan er det med Statsministeren selv? Hvordan var hans eget Standpunkt i 1929 f. Eks. til Forsvaret? Da stod han paa Afrustningsforslaget af 1924, og i Dag 8 Aar efter! Jeg laster ham naturligvis ikke derfor, men jeg har da Lov at nævne det, naar han nævner Per Albin Hanssons Udtalelse fra 1929 som en Udtalelse, han kan stille op i denne Situation.

Vi siger nu, ikke foregøglende Befolkningen, at store Ting kan ske, at den danske Stat skulde tage Initiativet, hvilket man ved stor Ret kunde gøre, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har skrevet, til en uforbindende Drøftelse mellem Landene angaaende disse meget vigtige Spørgsmaal for at søge at naa saa langt frem, som man kunde til Gavn for Norden, for at søge at naa den Klarhed over Op-gaver, Maal og Midler, der i saa Tilfælde vilde være for os alle.

Steen: Der er her i Dag i Eftermiddagsmødet af det ærede Medlem Hr. Brorsen og i Aftenmødet i dets Begyndelse af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsat forskellige Betragtninger, som jeg finder naturligt hører hjemme i den almindelige politiske Debat, vi faar inden saa længe. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme

ind paa de Synspunkter, der er fremført, derimod vil jeg gerne benytte den Lejlighed, der nu er givet, til paa Det radikale Venstres Vegne at sige nogle Ord om vort Syn paa Forholdet mellem de nordiske Folk.

Blandt de Ting, det da er naturligt for mig at standse ved og fæstne Opmærksomheden ved, er dette; at det er fælles for os, at vi ikke alene har bevaret Folkestyret, men ogsaa har bevaret Tilliden til denne Styreform, en Tillid, som hviler paa den Kendsgerning, at det ved denne Form er lykkedes for hvert enkelt af de nordiske Lande at føre Udviklingen inden for hver sit Omraade frem paa en saadan Maade, at det har fundet Udtryk i mægtige Fremskridt, baade paa det sociale og kulturelle Omraade. Vi føler en oprigtig Glæde over de Kendsgærninger, som paa mangfoldige Maader viser os, at de nordiske Folk i Tiden staar som en kulturel og folkelig Enhed, at der i vore Lande er et aandeligt Fællesskab, som er af den største Værdi for os, og det kan ikke være anderledes, end at de forskellige Strømninger af aandelig og kulturel Art, som vi i Tiden er Vidne til uden for Nordens Omraade, paa en særlig Maade minder os om Værdien af Forstaaelsen mellem Nordens Folk.

Det er ud fra en saadan Vurdering af Værdien og Betydningen af et godt Forhold i de nordiske Lande og en saadan Bedømmelse, jeg gerne vil yde den mest uforbeholdne Tilslutning til de Udtalelser, den højtærede Statsminister har fremsat, og jeg beklager at maatte tilføje, at den Maade, den højtærede Statsministers Tale er kommenteret paa af adskillige af Partierne i denne Sal og af Dele af den danske Presse, er lidet egnet til at fremme det Formaal, der for os er fælles.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller rejste sidst, han havde Ordet, det Spørgsmaal, om det nu ogsaa var formaaltstjenligt og ønskeligt, at Statsministerens Tale havde medført en Diskussion, som den, den har medført. Jeg vil for mit Vedkommende svare det ærede Medlem nej, det var ikke tjenende Formaalet, et godt Forhold i Norden. Men det skulde det ærede Medlem og de, der fulgte ham, virkelig have tænkt paa, før de startede deres ikke uvæsentlige Bidrag til den Diskussion, der nu efterhaanden føres. Det kunde de saa meget roligere have gjort, som jeg maa sige, at det er mig ikke muligt at se, at der i den Tale, man her har angrebet, er noget urigtigt og derfor angribeligt.

Den højtærede Statsminister har med